

Baskerville

Neo.

BASKERVILLE *NEO*

Display Light	<i>Display Light Italic</i>
Display	<i>Display Italic</i>
Display Medium	<i>Display Medium Italic</i>
Display Semi Bold	<i>Display Semi Bold Italic</i>
Display Bold	<i>Display Bold Italic</i>
Display ExtraBold	<i>Display ExtraBold Italic</i>
Subhead	<i>Subhead Italic</i>
Subhead Medium	<i>Subhead Medium Italic</i>
Subhead Semi Bold	<i>Subhead Semi Bold Italic</i>
Subhead Bold	<i>Subhead Bold Italic</i>
Subhead ExtraBold	<i>Subhead ExtraBold Italic</i>
Text	<i>Text Italic</i>
Text Medium	<i>Text Medium Italic</i>
Text Semi Bold	<i>Text Semi Bold Italic</i>
Text Bold	<i>Text Bold Italic</i>
Text ExtraBold	<i>Text ExtraBold Italic</i>
Small	<i>Small Italic</i>
Small Medium	<i>Small Medium Italic</i>
Small Semi Bold	<i>Small Semi Bold Italic</i>
Small Bold	<i>Small Bold Italic</i>
Small ExtraBold	<i>Small ExtraBold Italic</i>

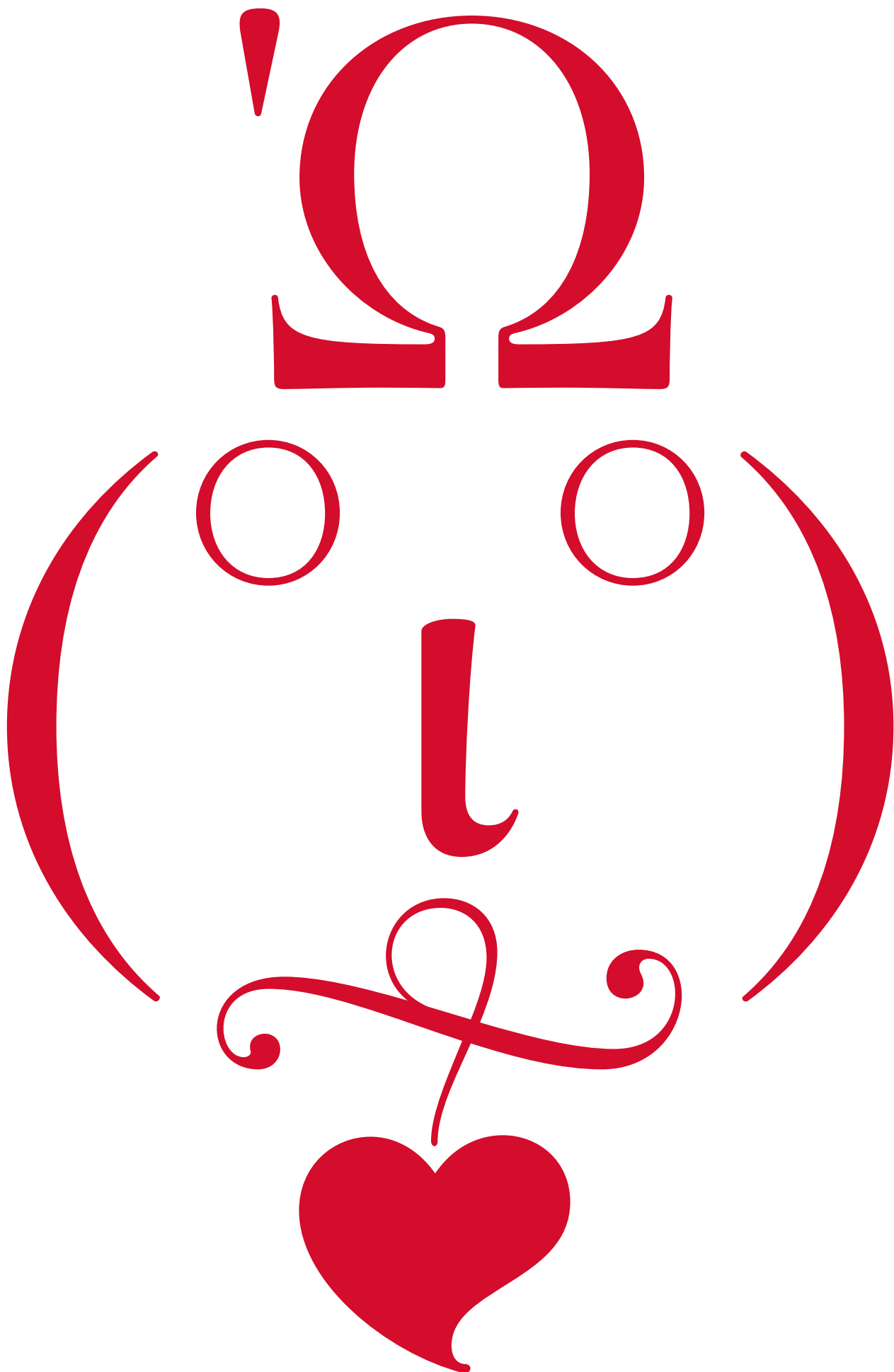
One of the
most widely
used typefaces
in the world
is actually a legacy of
18th century aesthetics,
representing the spirit of late Baroque
design, architecture, fashion and society.

It has been created and printed for millions of readers around the world for more than two and a half centuries. It influenced many modern typographers. It shaped culture, education, entertainment and science, but also the development of typography itself. As a *calligrapher and technical innovator*, BASKERVILLE invented new design, papermaking and printing methods, and his typography is very natural and legible to this day. Graphic design today calls for clean and *minimalistic solutions*, where the use of historical typefaces can achieve a vivid contrast with contemporary elements on the page or screen. Baskerville is undoubtedly the best choice for any kind of publishing house. In keeping with the original inventor's spirit of excellence, we hereby offer its most advanced digital version. *This is not a precise remake of rare Baskerville prints or a restoration of the original punches cut by John Handy, but rather our ideal essence of transitional typography.* The old masters were limited by the technology of the time, but today we can dare to have very fine lines, unlimited ligatures, size variations and sophisticated OpenType functions. Drawing, programming, proofing and testing took us many years of development and brought thousands of new letters and dozens of language options. We are convinced that your readers will enjoy this font mainly for reading extensive works, but also for creating corporate identity, orientation systems and cultural posters. Baskerville is perfectly modern in its antiquity, striking in its modesty and timeless in its transiency.

JISTÝ ANGLICKÝ GENTLEMAN při jedné vernisáži prohlásil o krásném novém tištěném katalogu: „To je teď můj intelektuální plyšák.“ Tuto myšlenku jsem si oblíbil do té míry, že jsem počal chovat takovouto představu: je-li kniha mazlíčkem s hustou srstí, jednotlivé písmenko v ní je pak „chlupem“ – základním prvkem, ze kterého je tvořen celý kožíšek; některé části abecedy převažují na tlapkách, jiné na hřbetě, na hlavě, podle tvaru a účelu – třeba zahnuté „c“ a „j“ na drápkách, ostrá „ß“, to jsou uši, „w“ přední zuby, „o“ samozřejmě oči, a takový ten diakritický balast necháme ocasu, stejně jako nelatinkové rozsypané čaje, a hlavně pozor na číslice, ty se v břišku nesmí pomíchat, jinak vznikne škruandání a bolení. V okamžiku, kdy typografovi začnou naskakovat animální asociace při tvarování jednotlivých liter („S“ je had apod.), měl by si rozhodně odpočinout. Úmorná práce vede k odcizení od života. Úžasné počítačové a samozřejmě i umělecké schopnosti autora nejsou k ničemu, když chybí souvislost a obsah. Je pravda, že někomu stačí pouhé vědomí „služby“ nějakému vznešenému řemeslu, kdy je docela jedno, že ta námaha není vidět, hlavně že vše je odvedeno k dennímu pořádku. Každý cizelér raznic v písmolině však měl jistě i svůj normální život, zajímala ho četba, hudba, výlety i společnost, písmo se vyvíjelo ve vztahu k životnímu stylu, architektuře své doby. Nemáme zjištěno zdali rytec John Handy pravidelně chodil na koncerty pozdně barokních mistrů plné vyspělých polyfonií, fugy a kontrapunktů, ale z jeho písmenek je dobová hudba rozhodně slyšet i po 250 letech.

pil, proč Baskerville nakreslil některé znaky ozdobné a jiné nikoli – vždyť jako výborný kaligraf a zkušený technolog dozajista uměl vyrobit kompletní abecedy alternativních znaků? Jsou to kursivní versálky „*J, K, N, Q, R, T, Y, Z*“, a minusky „*v, w, z*“, všechno ostatní zůstalo neozdobené. V některých vzornících francouzských písmolijen nacházíme ještě dekorativní „*M, V*“, a i když to jsou vzorníky vydané již po Baskervillově smrti, leccos naznačují. Nejsem historik, který by uměl tuto záhadu rozluštit, ale výtvarný cit mi velí rozvést tento zdobný potenciál i na ostatní znaky, a to i do stojatých řezů, a na druhou stranu vytvořit klidnou a moderní italiku pro dlouhé čtení. Notoricky známá kudrnatá „*v, w, z*“ a přezdobené iniciální „*J*“ nahradily v základu nové „*v w z J*“, stejně tak „*K, N, Q, R, T, Y, Z*“, ale pro zvláštní příležitosti se dají aktivovat varianty „*A, A, M, M, T, V, W, X, Y*“, a italikový „*&*“ i v antikvách. Vše se dá libovolně přepínat a kombinovat, včetně jazykově specifických ligatur „*fl, fū, ffū, fō, gf*“. Zvláštním úkolem byla polytonická řečtina, obsahující stovky znaků doslova obalených diakritickými znaménky: „*Ἀ ἤ ᾠ*“; tady jsem požádal o pomoc zkušeného kolegu, který umí dobře řecky a sází biblické texty. Azbuky jsem dokončoval v naději, že snad pomůžou někdy v budoucnu kultivovat onen barbarský národ, a vietnamština: „*Ă, â, ã*“, rovněž obsypaná exotickými akcenty, je měkce usměvavá jako ty tisíce pracovitých žen a mužů, které tu potkávám od dětství. K seriosním písmům neodmyslitelně patří ukazováčky a šipky , což mě přivedlo na myšlenku použití baskervilla jako plnohodnotného stavebního kamene informačních systémů v architektuře: , ideálně pro velké komplexy koncertních sálů... Pro útlé svazečky současné poesie se hodí pár ozdůbek do titulního listu: . Vědeckým textům dobře poslouží množství různých druhů číslic, zlomků, horních i dolních indexů. Zvláštní řezy jsou určeny na obálky a plakáty, jiné, opticky přizpůsobené na drobné texty a popisky pod obrázky.

Vznikla tak všestranná písmová rodina mluvící různými jazyky, a to nejen lingvisticky, nýbrž hlavně ve smyslu estetickém, na kterýžto se v dnešním světě poněkud zapomíná. Ano, hledal jsem absolutní krásu jednoho z vrcholů písmářského umění, mám totiž zase rozpracovanou jednu malou knížku. A hlavně jsem šťasten, že na světě už jsou desetitisíce dobrých fontů.

A certain English gentleman, at an exhibition opening, said of a beautiful new printed catalogue: “This is now my intellectual pet.” I liked the idea to such an extent that I began to entertain it: if the book is a pet with thick fur, each letter in it is the “hair” – the basic element from which the entire fur coat is made; some parts of the alphabet predominate on the paws, others on the back, or the head, by shape and purpose – for example, the curved “c” and “j” on the claws, the sharp “ß” is the ears, the “w” the front teeth, the “o” of course the eyes, and we’ll leave the diacritical ballast for the tail, just like non-Latin spilled teas, and take special care of the numbers, they mustn’t get mixed up in the tummy, otherwise there will be growling and pain. The moment typographers start to have animal associations when shaping individual letters (“S” is a snake, etc.), they should definitely take a break. Draught work leads to alienation from life. The author’s amazing computer and, of course, artistic skills are of no use without context and substance. It is true that for some, the mere awareness of “service” to some noble craft is enough, when it does not matter much that the effort is not visible. However, each punchcutter certainly also had his normal life. He was interested in reading, music, trips and society, the typefaces developed alongside the lifestyle and architecture of his time. We do not know whether the engraver John Handy regularly went to concerts of late Baroque masters full of advanced polyphony, fugue and counterpoint, but the music of the period can definitely be heard from his letters even after 250 years.

Soon it will be a quarter of a century since I digitized my first Baskerville for a small book in progress, because computers didn’t have quality fonts back then. A lot has changed in typeface technology and graphic design over that time, so Baskerville has gone through many revisions, as all typographic evergreens do. The changes are minor from the point of view of time, the spirit of the font remains the same, only the technical functionality and wider use in different language areas are improved. In the meantime, I drew dozens of other, much more contemporary and perhaps even more successful fonts, but the ancient passion for baroque typography has subtly reasserted itself years later. I also had the urge to go to Birmingham, travel to the world’s museums and collections to study the originals, but I resisted – who cares about laborious tracing when the aesthetic principle has long been clearly laid out and the new technologies for large font families are as perfect as the notes for a symphony orchestra. The new, simplified characters aim to take Baskerville further: to those who have previously found transitional typography too decorative to start using it in everyday communication in its more modern reincarnation, and where a festive effect is needed by incorporating even more historicizing elements. So, for example, all these years I did not understand why Baskerville drew some decorative characters and others not – after all, as an excellent calligrapher and an experienced technologist, surely, he could produce complete alphabets of alternative characters? It’s the italic capitals “J, K, N, Q, R, T, Y, Z”, and lowercase “v, w, z”, while everything else is left unadorned. In some specimens of French printers we still find the decorative “M, V”, and even if these are published after Baskerville’s death, they indicate a lot. I am not a historian who can solve this mystery, but my artistic sense tells me to extend this decorative po-

tential to other characters, and, on the other hand, to create a calm and modern italic for long reading. The notorious curly “v, w, z” and overdecorated initial “J” have been replaced by the new “v, w, z” and “J” as default, as well as “K, N, Q, R, T, Y, Z”, but for special occasions you may activate variants “A, A, M, M, T, V, W, X, Y”, and italic “G” even in upright styles. Everything can be switched and combined at will, including the language-specific ligatures “fl, fa, ffu, fö, gf”. The polytonic Greek was a task in itself, containing hundreds of characters literally enveloped in diacritical marks: “Αι Ξ Ϝ ϝ”; this is where I asked for the help of an experienced colleague who knows Greek well and typed biblical texts. I was completing the Cyrillics in the hope that they might help cultivate that barbaric nation sometime in the future, and the Vietnamese: “Ê, Æ, ũ”, sprinkled with exotic accents, is softly smiling like the thousands of hardworking women and men I’ve met from there since my childhood. Serious fonts inherently include pointers ↗ and arrows ↑, which led me to the idea of using Baskerville as a full-fledged building block of information systems in architecture: ☉ ☿, ideal for large concert hall complexes. For thin volumes of contemporary poetry, a few embellishments to title page: ☼, or cover decoration: ☼ ↑ ☼. Different types of numerals, fractions, superscripts and subscripts will do well for scientific texts. Special cuts are intended for covers and posters, others, optically adapted for small texts and captions under images. This created a versatile font family speaking different languages, not only linguistically, but mainly in an aesthetic sense, which is somewhat forgotten in today’s world. Yes, I was looking for the absolute beauty of one of the pinnacle of type design, because I have another small book in progress. And above all, I am happy that there are tens of thousands of good fonts in the world already.

Design space:

	Display	Subhead	Text	Small	
Light	B	B	B	B	
Regular	B	B	B	B	
Medium	B	B	B	B	
Semi Bold	B	B	B	B	
Bold	B	B	B	B	
Extra Bold	B	B	B	B	

(Variable fonts available)

Display Light

Fragile

Display Light Italic

Majestic

Display Medium

Inspect

Display Medium Italic

Willows

Display Semi Bold

Richter

Display Semi Bold Italic

Piccini

Display Bold

Bach

Display Bold Italic

Umění

Display ExtraBold

Heavy

Display ExtraBold Italic

Cursive

Subhead

Frahelž

Subhead Italic

Teleman

Subhead Medium

Podzim

Subhead Medium Italic

Rameau

Subhead Semi Bold

Arne

Subhead Semi Bold Italic

Scarlatti

Subhead Bold

Včelstvo

Subhead Bold Italic

Gounod

Subhead ExtraBold

Dercy

Subhead ExtraBold Italic

Lázeň

Text

Austria

Text Italic

Stanley

Text Medium

Import

Text Medium Italic

Artisté

Text Semi Bold

5Duets

Text Semi Bold Italic

Ludwig

Text Bold

Adolph

Text Bold Italic

Haydn

Text ExtraBold

Thuri

Text ExtraBold Italic

Quest

Small

George

Small Italic

François

Small Medium

Vitoraz

Small Medium Italic

Partsch

Small Semi Bold

8Flutes

Small Semi Bold Italic

Graun

Small Bold

Niquet

Small Bold Italic

Xavier

Small ExtraBold

Meißen

Small ExtraBold Italic

Mozart

> 1916 glyphs per
single font = $\times 40$
styles = 76,640
glyphs in family.
> 52,000 kerning
pairs per style.

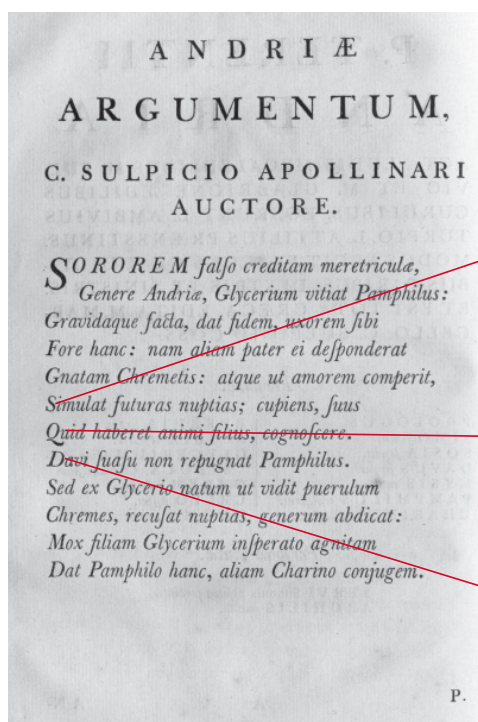
*Stylistic sets cleverly
named according to
appearance — you
know exactly what
you activate.*

BASKERVILLE NEO *has Greek Extended, Vietnamese, full Central European, Ukrainian, and many more diacritics, its OpenType functions contain SMALLCAPS 0123456, Oldstyle/Tabular figures 0123456/0123456, Superior/Inferior ^{abCD1234}/_{abCD1234}, Fractions $\frac{3}{4}$ $\frac{5}{8}$, Ligatures ffi ſp ſt ct, Swashes A Q T, Wayfinding ← ↗ ↘ ↙, symbols and fleurons ♡ ffi, wonderful Stylistic Sets named after appearance: John's Italic swsh upright, Vi Wi Yi Wh ligatures, John's curly R, Initial A, M, Ti Th ligatures, violin clef ♪, curly ampersand &, upright @, flaša ligatúra, deutsche ligaturen fü fö gf, figures circled negative ①②③④⑤, fig. cir. positive ①②③④⑤ Etc...*

John designed some caps almost semibold, but we had to adapt them.

Relicto
Relicto

Simul Simulat
Quid Quid
Davi Davi

John's figures were unusable.

0123456789

0123456789

0123456789

0123456789

21

123

127

3

256

57

As a born calligrapher, John created some letters swashed, but why only these?

*F K N V
r z T w v z*

Neo swashes ↓

A F K M N Q R T V W X Y Z

A J K M N Q R T V W X Y Z

A F K M N Q R T V W X Y Z

A J K M N Q R T V W X Y Z

No swashes ↓

A J K M N Q R T V W X Y Z

A J K M N Q R T V W X Y Z

A J K M N Q R T V W X Y Z

A J K M N Q R T V W X Y Z

SO GEN

The term “transitional typography” gives a completely new meaning in digital world. There is no escape in real life, but in art we make a “transition” every time we open a beautiful printed book.

STRI

SO ANT

MODE

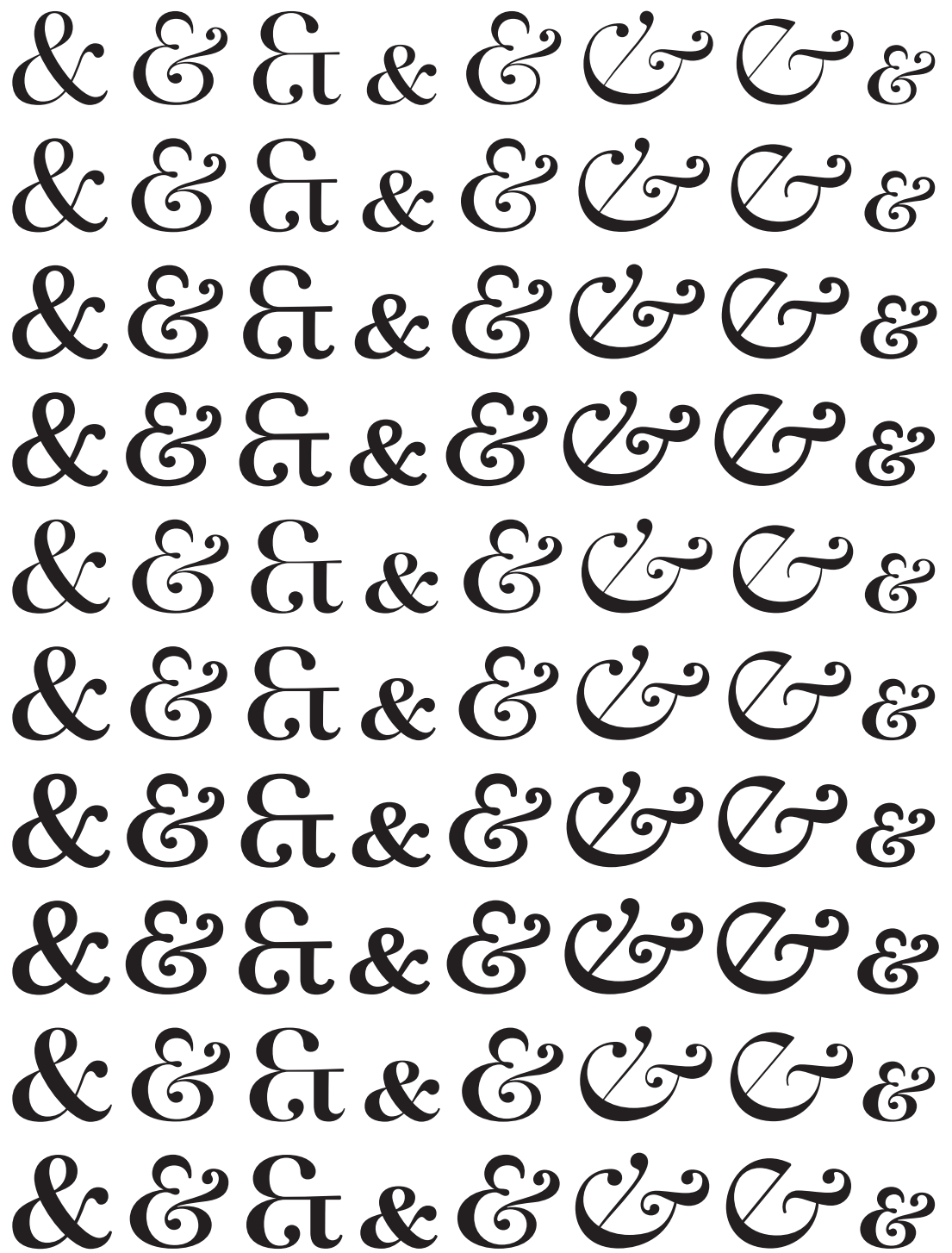
TRANSI

TO TIM

ATTLE TO
KING,
IQUE TO
RN, SO
TIONAL
ELESS.

*Pojem „přechodová typografie“
dává nový smysl právě v digitál-
ním světě. Nelze uniknout v reál-
ním životě, ale v umění konáme
„přechod“ pokaždé, když otvírá-
me krásnou tištěnou knížku.*

The ampersand variations are: default, oldstyle, modern and smallcap, plus all of these in italics, mediums, bolds and extrabolds, making total of 160 different symbols at your service.

*Why this ligature then?
Why not.*

Etc

(To escape this complexity, just install one single variable font...)

select the “Etcete”

Etc

In confused world, we need orientation.

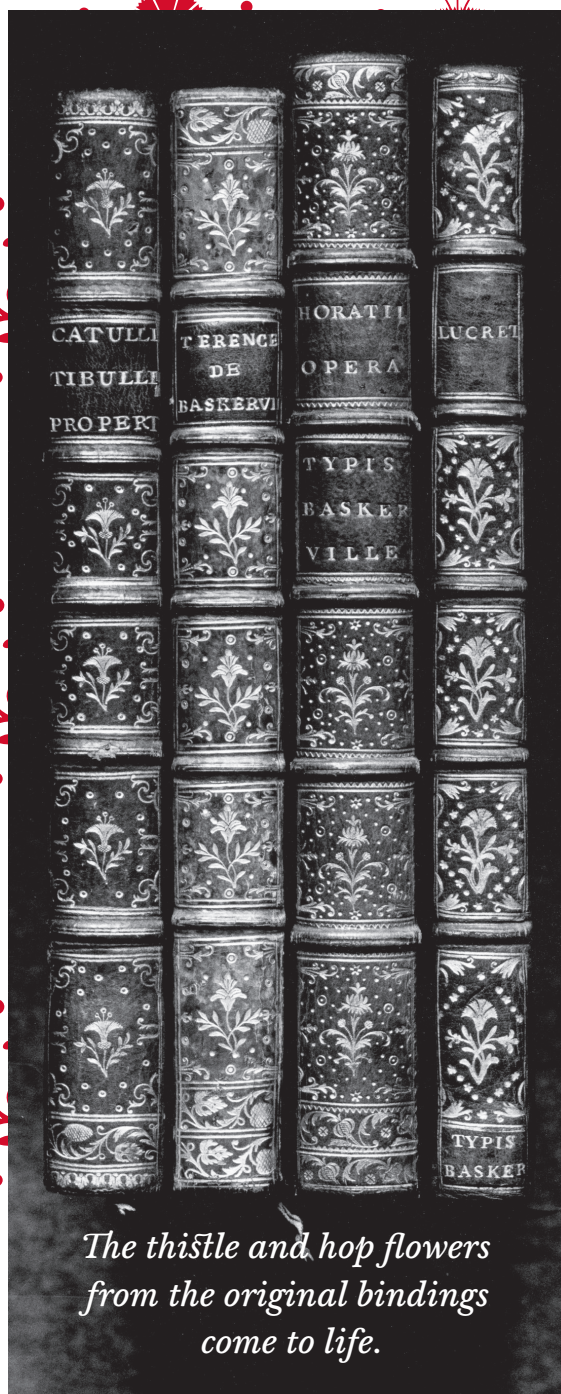
• info

Botanical garden →

← Museum

Auditorio →

← *Ladies*

*The thistle and hop flowers
from the original bindings
come to life.*

Δεν θα προσποιηθώ ότι μιλάω
άπταιστα ελληνικά, αλλά με ισορ-
ροπημένη διακριτικότητα, τα γράμ-
ματα μοιάζουν με ζωντανά όντα. *I*
won't pretend to be fluent in Greek,
but with balanced diacritics, the let-
ters resemble living beings. Tôi đã
gặp người Việt Nam ở đất nước
chúng tôi từ khi còn nhỏ và tôi
thích họ vì sự chăm chỉ và nụ
cười của họ. *I have been meet-*
ing Vietnamese people in our coun-
try since my childhood and I like
them for their tenacious hard work
and smiles. Україна є свободний
стан, а Руско є без Путіна! *Fine*
Cyrillics for good news!

Baskerville *Neo* speaks these languages:

Abenaki, Afaan Oromo, Afar, Afrikaans, Albanian, Alsatian, Amis, Anuta, Aragonese, Aranese, Aromanian, Arrernte, Arvanitic (Latin), Asturian, Atayal, Aymara, Azerbaijani, Azerbaijani (Cyrillic), Bashkir (Latin), Basque, Belarusian (Latin), Belarusian (Cyrillic), Bemba, Bikol, Bislama, Bosnian, Bosnian (Cyrillic), Breton, Bulgarian (Cyrillic), Cape Verdean, Creole, Catalan, Cebuano, Chamorro, Chavacano, Chechen (Cyrillic), Chichewa, Chickasaw, Church Slavic (Cyrillic), Cimbrian, Cofán, Cornish, Corsican, Creek, Crimean Tatar (Latin), Croatian, Czech, Danish, Dawan, Delaware, Dholuo, Drehu, Dutch, English, Esperanto, Estonian, Faroese, Fijian, Filipino, Finnish, Fokse, French, Frisian, Friulian, Gagauz (Latin), Galician, Ganda, Genoese, German, Gikuyu, Gooniyandi, Greenlandic (Kalaallisut), Guadeloupean Creole, Greek, Gwich'in, Haitian Creole, Hän, Hawaiian, Hiligaynon, Hopi, Hotçak (Latin), Hungarian,

Icelandic, Ido, Igbo, Ilocano, Indonesian, Interglossa, Interlingua, Irish, Istro-Romanian, Italian, Jamaican, Javanese (Latin), Jèrriais, Kaingang, Kala Lagaw Ya, Kapampangan (Latin), Kaqchikel, Karakalpak (Latin), Karelian (Latin), Kashubian, Kikongo, Kinyarwanda, Kiribati, Kirundi, Klingon, Kurdish (Latin), Ladin, Latin, Latino sine Flexione, Latvian, Lithuanian, Lojban, Lombard, Low Saxon, Luxembourgish, Maasai, Macedonian (Cyrillic), Makhuwa, Malay, Maltese, Manx, Māori, Marquesan, Megleno-Romanian, Meriam Mir, Mirandese, Mohawk, Moldovan, Montagnais, Montenegrin, Murrinh-Patha, Nagamese Creole, Nahuatl, Ndebele, Neapolitan, Ngiyambaa, Niuean, Noongar, Norwegian, Novial, Occidental, Occitan, Old Icelandic, Old Norse, Onëpöt, Oshiwambo, Ossetian (Latin), Ossetian (Cyrillic), Palauan, Papiamentu, Piedmontese, PolishPortuguese, Potawatomi, Q'eqchi', Quechua, Rarotongan, Romanian,

Romansh, Rotokas, Sami (Inari Sami), Russian (Cyrillic), Sakha (Cyrillic), Sami (Lule Sami), Sami (Northern Sami), Sami (Southern Sami), Samoan, Sango, Saramaccan, Sardinian, Scottish Gaelic, Serbian (Latin), Serbian (Cyrillic), Seri, Seychellois Creole, Shawnee, Shona, Sicilian, Silesian, Slovak, Slovenian, Slovio (Latin), Somali, Sorbian (Lower Sorbian), Sorbian (Upper Sorbian), Sotho (Northern), Sotho (Southern), Spanish, Sranan, Sundanese (Latin), Swahili, Swazi, Swedish, Tagalog, TahitianTetum, Tok Pisin, Tokelauan, Tongan, Tshiluba, Tsonga, Tswana, Tumbuka, Turkish, Turkmen (Latin), Tuvaluan, Tzotzil, Ukrainian (Cyrillic), Uzbek (Latin), Uzbek (Cyrillic), Venetian, Vepsian, Vietnamese, Volapük, Võro, Wallisian, Walloon, Waray-Waray, Warlpiri, Wayuu, Welsh, Wik-Mungkan, Wiradjuri, Wolof, Xavante, Xhosa, Yapese, Yindjibarndi, Zapotec, Zarma, Zazaki, Zulu & Zuni.

Schöne Typografie verbindet uns
Тіпографія іпорява нанемопетеї
Η όμορφη τυπογραφία μας ενώνει
Красива типографіка об'єднує
нас Kiểu chữ đẹp hợp nhất chúng
ta Матур типографія безне
берләштерә Łączy nas piękna
typografia Лепа типографија
нас повезује Vakker typografi
forener oss Но'ohui 'ia ka 'atikala
nani iā mākou

Lineg

Striving for perfection ends in unhappiness because perfectionists are unhappy people. They long for something they will never get: perfection does not exist in the world, the universe was not designed according to the morbid notions of perfectionists, but rather crudely created to be gratefully accepted as a quite tolerable place for our momentary infatuation, which we call “life”, which is naturally full of errors. The pursuit of perfection also usually ends in grumpiness, because strivers are grumpy and capable of arguing over sheer pettiness. Based on their illusory artificialities, they become ridiculous caricatures.

It is another thing to create things pleasing to the eye, for example houses, books and letters, for the sheer joy of something being nicely straight or rounded, useful, liveable and aesthetically a little closer to an imagined fragile ideal, which we prefer not to talk about for fear of it disappearing. We have fun playing the noble game and putting together elements of geometrically pure shapes that speak to us through spiritual associations, because those circles, squares or sinusoids have their roots in music, gravity, explosion, movement, and of course it affects us accordingly. It strongly affects even those who claim not to see it, because there are no jokes with the subconscious and aesthetics. We play with beauty and we soon see that it is no longer a game, but an activity that fulfils us and cultivates others, so we are not ashamed to let that energy be rewarded from time to time.

To be fair, John Baskerville left us the letters incomplete and perhaps with errors (like the arabesque on the vault with the obligatory embedded error, because only God is perfect), but he enriched us immensely artistically. Its crystal-clear concept has survived hundreds of years virtually unchanged. The original typographic idea will forever remain encoded in it, even if the font will be “invisible” to the eye of an average reader.

O acy

Snaha o dokonalost končí neštěstím, poněvadž puntíčkáři jsou nešťastní lidé. Touží po něčem, co nikdy nedostanou: dokonalost se na světě nevyskytuje, vesmír nebyl navržen podle chorobných představ perfekcionistů, ale tak nějak nahrubo, abychom jej s díky přijali jako docela snesitelné místo našeho chvilkového poblouznění, jemuž přezdíváme „život“, který je přirozeně plný chyb. Snaha o dokonalost končí též zpravidla mrzutostí, poněvadž snaživci jsou mrzouti schopní se rozhádat kvůli naprosté malichernosti. Bazírují na své ilusorní umanutosti a stávají se směšnými karikaturami.

Jiná věc je tvorba pro oko příjemných věcí, například domů, knížek a písmenek, pro pouhou radost, že něco je pěkně rovné nebo zaoblené, užitečné, obyvatelné a esteticky trochu přiblížené tušenému křehkému ideálu, o kterém raději nemluvíme z obavy, aby nezmizel a jeho místo neobsadilo buranství. Bavíme se hrou na ušlechtilost a skládáme dohromady prvky geometricky čistých tvarů, které k nám promlouvají skrze duchovní asociace, ony totiž kruhy, čtverce nebo sinusoidy mají prazáklad v hudbě, gravitaci, explozi, pohybu, a samozřejmě podle toho na nás působí. Působí silně i na toho, kdo o sobě tvrdí, že to nevidí, protože s podvědomím a estetikou nejsou žádné žerty. Hrajeme si s krásnem a brzo vidíme, že už to není žádná hra, ale činnost, co nás naplňuje a jiné kultivuje, takže se nestydíme si tu energii občas nechat odměnit.

Poctivě vzato nám John Baskerville zanechal písmena nedotažená a snad i s chybami (tak jako arabeska na klenbě s povinně zapuštěnou chybou, protože jen Bůh je dokonalý), ale výtvarně nás obohatil nesmírně. Jeho krystalicky čistý koncept přežil stovky let prakticky beze změny. Původní typografická myšlenka v něm navždy zůstane zakódovaná, i když pohledem běžného čtenáře bude toto písmo „neviditelné“.

*Není
Legrace*

Baskerville Neo Display Medium, no swashes.

Jedno z
*nejpouží-
vanějších*
písém
na světě
je *ve skutečnosti*
dědictvím *este-
tiky* 18. století,

představující ducha *pozdně* *barokního designu,* *architektury, módy* *a společnosti.*

Po více než dvě a půl století bylo vytvářeno a tištěno pro miliony čtenářů po celém světě. *Ovlivnilo mnoho*

moderních typografů. Formovalo kulturu, vzdělání, zábavu a vědu, ale také vývoj samotné typografie. JOHN BASKERVILLE (28. 1. 1706 Wolverley – 8. 1. 1775 Birmingham) jako kaligraf a technický inovátor vynalezl nový design, papírenské a tiskové metody, a jeho typografie je velmi přirozená a čitelná až do současnosti. **Grafický design si dnes žádá čistá a minimalistická řešení, kde použitím historických typů písma lze dosáhnout živého kontrastu se současnými prvky na stránce nebo obrazovce.** Baskerville je bezpochyby nejlepší volbou pro jakýkoli druh vydavatelství.

V souladu s duchem dokonalosti původního vynálezce si tímto dovoluujeme nabídnout jeho nejpokročilejší digitální verzi. Nejedná se o precizní remake vzácných Baskervillových tisků ani o restaurování původních razníků vyřezaných Johnem Handym, ale spíše o naši ideální esenci přechodové typografie. Staří mistři byli omezeni tehdejší technologií, ale dnes si můžeme troufnout na velmi jemné čáry, neomezené ligatury, variace velikostí a propracované OpenType funkce. Kreslení, programování, nátisk a testování nám zabralo mnoho let vývoje a přineslo tisíce nových liter a desítky jazykových možností. Jsme přesvědčeni, že vaši čtenáři si toto písmo užijí hlavně k četbě rozsáhlých děl, ale také při tvorbě firemní identity, orientačních systémů i kulturních plakátů. Baskerville je dokonale moderní ve své starožitnosti, úderný ve skromnosti a nadčasový ve své přechodovosti.

— 26 —

Poděkování / Thanks to:

Otakar Karlas – type design advisor

Jaroslav Vlček – polytonic Greek advisor

Storm Type Foundry

www.stormtype.com

